

DM

magazin

Csanády János

ÓCEÁN

Amikor túl sok már a sár
a láb alatt,
egy katicabogár —
pettyes kammillavirág
sárga
bóbítaja

beborít méz-illatába:
a méz-illat az orr-üregbe leng;
mint régi barlangokban gyantaszag,
szantálfa, mirrha füstje,
— arany banán, sült tök, frissen törött
kókuszdió, lombátorokban —;
Tahiti akkor már közel van,
párduc-arcú, rejtélyes aktok,
és itt van már a messzesodrő kékség,
— felette szél üvölt és szökőár ragyog! —
sóval összeragasztott, felszökő-vissza-

világokat lélegző Nagy Csendes
Óceán!

Alberts Bels

NYOMTATOTT LEVÉL

A kisfiú számára akkor kezdődött a háború, amikor a kakasokat levágták Véres nyakkal feküdt egymás mellett a csűr mögött. Szám szerint heten. Még egy utolsó szárnycsapás, még egy rágás az inakban...

Nem tudta rójuk levenni a szemét. Ez a látvány komikus és ijesztő volt egyszerre. Hová akartak futni ezek a kakasok fej nélkül...?

Tudta, hogy a kakasokat a molnár úr részére ölték le, mert a molnár ezért megőrli a búzájukat. Nem volt mit tenni — háború volt, és a molnár úr titokban örölte meg a búzát.

A fiú negyvenháromban költözött ki falura, az anyjával. Rigából jöttek a nagybácsihoz. Apjára, mint nagy, erős emberre emlékezett, akinek dús haja és meleg keze volt. Most valahol na-

gyon messze lehetett, nem tudta pontosan, hogy hol és merre...

Ősszel németek szálltak meg a nagybácsi házában. A fiú legtöbbször az udvaron játszott. A németek sok lekvárt ettek és olykor neki is adtak, sőt bonbon és csokoládét is. Voltaképpen jól néztek ki ezek a német katonák, bár a nagybácsi azt mondta, hogy mind vadállatok és csakhamar el fognak tűnni, mint a kőd...

A következő tavasz egyik napján nem túl messziről erős dörgés hallatszott. A nagybácsi összehívta az egész háznépet, kocsiba ültette őket és kivitte az erdőbe.

Amikor néhány nap múlva, amikor visszatértek, orosz katonák üdvözölték őket. Nekik nem volt csokoládéjuk, hanem csak főtt krumpiból adtak kóstolót a

fiúnak, aki a kuktájukká szegődött.

A nagybácsi házába sebesülteket hoztak és a kisfiú az anyjával a fészkerbe költözött át. Hallotta a sebesültek nyögését, és látta, hogyan váltak vörössé a hófehér kötéseik... A nehéz kórházzsag mindenhová elkísérte. Egyik napon egészségügyi gépkocsi hajtott be az udvarra, épp amikor a német vadászgép repült el a ház felett. Ledobott egy bombát, a fák koronája meglöbent és a detonáció felborította a kórházautót.

A háznak nem lett baja; egészségügyi katonák futottak a kocsizhoz, hordágyakkal, kötszerekkel — és velük a fiú.

A felborult kocsiban karokat, lábakat látott egymás hegyénhátán, átvértett kötéseket, amiktől visszahőkölt és közben egy csizmára lépett. A csizma egy katonához tartozott, aki ott állt, összeszorított foggal és nézte, amint az egészségügyi katonák a hordágyakra rakják a sebesülteket.

A fiú megragadta a katona kezét, amely meleg volt és puska-porszagú, és erre a kézre hajította a fejét. A kéz megmozdult és végigsimított kócos haján. A katona oroszul beszélt, talán nem is a gyerekekhez, inkább magában...

Másnap a kisfiú egyedül játszadozott az udvaron, amikor öreg, fáradt katona egy iszonyatosan mocskos, piszkos, véres emberi lábat hozott ki az épületből és a csűr mellett eltemette. Érthetetlen volt, és iszonyatos.

Néhány nap múlva már úgy találta, hogy sok érdekes dolog van ebben a háborúban. Mi minden hevert szanaszét! Őres ampullák, injekciósűtek, de még egy fecskendő is! Micsoda kincsek egy kisfiúnak!

...Egy napon a postás szürke borítékot dobott a levélszekrénybe. Anya bontotta fel és magában olvasta.

A kisfiú nem értette; miért van a levél nyomtatott betűkkel írva? Meg is kérdezte az anyjától, de nem kapott feleletet.

— Meg akarok tanulni én is olvasni! — makacszkodott. — En is el akarom olvasni apa levélét...!

— Ez tőle az utolsó levél...: nem kapunk többet....

— Miért? Hol van apa?

— Apa...? Apa már a győztesek között van...

Es sirt.

A kisfiú nem értette, de nagyon szomorúan indult az udvar sarkába.

Fordította: Antalffy István

Első pillanatban könnyű feladatnak tűnik számba venni, mi minden épült Szegeden az utóbbi két esztendőben. Részint azért, mert egyszerűen megszokásból, gyorsan rávágjuk e kérdésre, hogy nem is olyan sok minden, részint azért, mert ki ne tudna Tarjánról, az új üzletekről, éttermekről, bisztrókról, lakóházakról és játszótérrel, melyek közül jó néhányat legutóbbi két magazinunkban bemutattunk. S kinek ne lenne ismerős a színház-hídő csomópont új közlekedési rendje, melyet Somogyi Károlyné képei közül az első mutat be. Hiszen csak nemrég adták át a forgalomnak. Ezért is és a körülötte fölmerült kérdések miatt is valamennyiünk közeli ismerőse. Igen, a kérdések miatt is, mert sokan megkérdőjelezték: minek kell ide ilyen bonyolult forgalmi rendszert kialakítani? Csak hogy a gyakorlat néhány hét alatt igazolta a városrendezőket. Mert bármily furcsa, meggyorsult a forgalom, erre akár meg is esküszik az, aki megkísérelte néhány nappal ezelőtt délután négy-öt óra körül keresztelni a hídő forgalmát.

A Székely sor is ismerőseink közé tartozik, hiszen nemrégiben

KÉT VÁLASZTÁS KÖZÖTT

készült el, s tette könnyebbé Új-szeged és a makói út forgalmát. A most épülő Népkert serral együtt pedig megoldja az újszegediek régi gondját is: a közlekedésnél maradvány érdemes még bemutatni a Bécsi körút, Petőfi Sándor sugárút kereszteződését, melynek lámparendszere a József Attila sugárúti csomóponttal együtt szintén a két választás között épült, biztonságosabbá téve a városon átvezető főútvonalak forgalmát, a város közlekedésfejlesztési koncepciójának egyik fontos részeként.

Évente sok millió forint értékű vízvezeték és csatornát épített a város, hogy mind több körzetet lehessen bevonni a város egységes vízhálózatába. A nyáron már dolgozni fognak az újonnan épü-

ló vízmű első kútszárnyait is. A város biztonságos vízellátásához azonban mindenekelőtt tárolókapacitás szükséges, és ennek a megépítése a legdrágább. Pedig fontos a feladata: éjszakánként fel lehet tölteni a tárolókat, melyekből a nappali csúcspontig tartás idején pótolni lehet a kutak teljesítményét. A tarjánai után már épül az újszegedi víztorony is, amely az új vízművel együtt sokat enyhít majd a nyári csúcsidek gondjain. Hasonló feladata lesz a hármas vízmű mellett épülő új mélytárolónak is. Mindez azok közé a sok millió forintot fölemészítő beruházások közé tartozik, melyek szinte láthatatlanul végzik dolgukat, melyeket alig veszünk tudomásul, alig sorolunk az új létesítmények közé,

pedig nélkülük már el sem tudnánk képzelni életünket. Ilyenek a tarjánai kazánházak is, melyek nemcsak meleget és meleg vizet adnak a lakásoknak, hanem végre a levegőt sem szennyezik.

Az új úszóház is a két választás között született, a régi tönkrement helyett. Nem volt olcsó mulasztás, fenntartása ráfizetéses, mégis megépítette a vízművek, hiszen hozzátartozik a szegedi Tisza-part hangulatához, a szegedi nyárhoz. S a szegedi nyár egyre természetesebb része az idegenforgalom is, amely örvedetesen fejlődik. Csak hogy idegenforgalom szállás nélkül aligha képzelhető el. Sokat tett azért is a tanács, hogy minél több szállást biztosíthasson a város. Készen lett az újjávarázsolt Royal, s a nyáron megkezdik a házyári elemekből a Felső Tisza partra tervezett Szeged szálloda építését. Ebbe a sorba tartozik az új kemping is, amely kellemes környezetben olcsó és jó szállást biztosít. Végül a piaci csarnok, amelyre évek óta áhítozunk és most végre elkészült, átadták rendeltetésének.

